

dilluns, 03 de juny de 2019

El professor Ramon Sistac es jubila després de 39 anys d'activitat a la Facultat de Lletres de la UdL

La poca relació entre Pompeu Fabra i Lleida, el català occidental poc contemplat al llarg de la història i els complexos del català parlat a l'oest de Catalunya han estat alguns dels temes que el filòleg Ramon Sistac ha explicat en la seva darrera classe com a professor de la Universitat de Lleida. **L'última explicació magistral de Sistac abans de la seva jubilació ha estat oberta a tots els públics i ha tingut lloc a la Facultat de Lletres de la UdL aquest dimecres 29 de maig a la tarda.** El Dr. Ramon Sistac, professor titular de filologia catalana de la Facultat de Lletres de la UdL, afirma que “tot i estar desmoralitzat pel sistema universitari, trobaré a faltar l'essència de la meva professió i si trobo un mecanisme per fer alguna classe, possiblement la faré”.

Foto: Facultat de Lletres

Ramon Sistac va néixer a Barcelona l'any 1958 dins una família originària de Camporrells, municipi situat a la comarca de la Llitera. Sistac explica que “a casa la meua mare sempre m'havia parlat en un castellà proper a l'aragonès, al carrer escoltava el ribagorçà de Camporrell i, a més, per qüestions familiars passava molt temps a València”. És per això que des de ben petit sempre ha tingut una inquietud per les paraules i afirma sàviament estar “obsessionat” per la llengua.

Es va llicenciar el 1980 a la Universitat de Barcelona i s'hi doctorà en Filologia Catalana el 1987. Quan va finalitzar els estudis universitaris va començar a treballar com a professor de dialectologia catalana a la nostra Facultat. També és Vicepresident de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans i professor d'Occità de l'Institut de Llengües de la UdL.

Tot i la seva llarga trajectòria lligada a la filologia catalana, “hagués estat millor historiador que filòleg, la meua vocació era la història, però si tornés enrere segurament tornaria a escollir la filologia perquè les circumstàncies del moment demanaven un compromís fort amb la llengua catalana”, declara Sistac.

Una de les causes de la jubilació del nostre professor és la “decepció amb el sistema universitari”. Manifesta que “tot es quantifica sense criteri i hi ha mecanisme de control sobre la quantitat però no sobre la qualitat”. Sistac s'acomiada de la Facultat de Lletres considerant-la casa seva, una casa que en part la fabricada ell, especialment el seu departament, que defineix com la “nineta dels meus ulls”. **Afegeix que de la professió s'emporta molt coneixement, perquè “el fet d'ensenyar és la manera d'aprendre”.**

